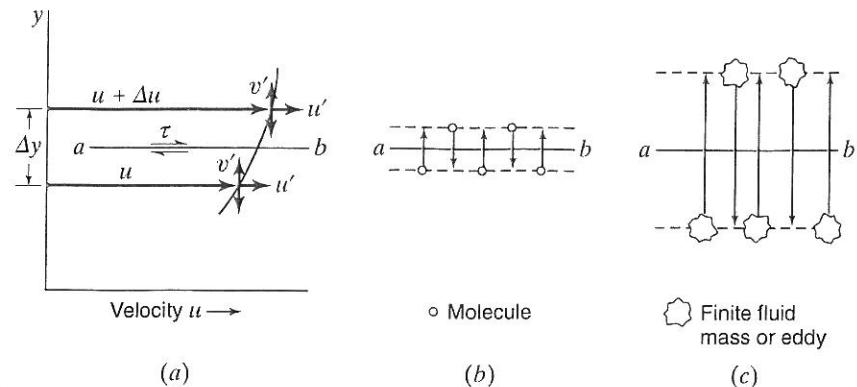


I turbulent strøm er det bevegelsesmengde transport på tvers av strømretningen ved massestrømsfluktasjoner, i tillegg til diffusjonen ved laminær strøm:



Skjønning na

$$\tau = \mu \frac{du}{dy} + \gamma \frac{du}{dy} = g(v + \varepsilon) \frac{du}{dy}$$

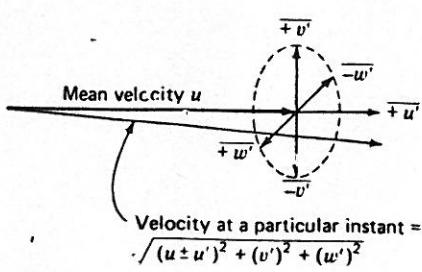
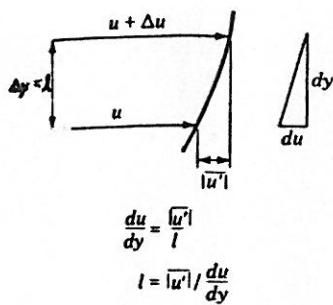
γ er vejetrikositeten (ε den kinematiske). I turbulent strøm er $\gamma > \mu$.

[Når grenseflaten er $\bar{u}_s \approx 0$, så der kan ikke stømmen vere turbulent; $\gamma < \mu$.]

Vi har nevnt i avsnitt 4.5:

Turbulent stroom : x -verandering \Rightarrow

Hastighetsfluktusjoner $\pm u'$ $\parallel u$
 $\pm v'$, $\pm w'$ $\perp u$



Viktig definisjon (2-dim. strøm):

Brandtl's blandingstidslengde τ
 = avstand i y -retning hvor
 u' er lik \bar{u}' (tidsmiddling)

Se nå på skjærkrafta i grenseflata mellom to lag. Lorentz' brukes, uten å begrenne det normere, at impulsatsen er en tensorelasjon som incorporerer to retninger i rommet samtidig.

Det følgende uttrykket gir skjærkraft langs flata på, massetransport tvers på flata og hastighetsforbøll langs flata:

$$\begin{aligned} dF &= \tau dA && \text{tvers på flata} \\ &= g \rho \Delta V && \text{langs flata} \\ &= g v' dA (u + u' - u) && = g u' v' dA \end{aligned}$$

Skjærspenning, lemed, pga. fuktutsjonene:

$$\tau = \frac{F}{A} = -g \bar{u}' v' \quad (\text{tidsmiddling})$$

$-g \bar{u}' v'$ kallas Reynoldsstyrke. [Fortegn: Referer til figur forrige side; partikler med $+v'$ i øvre lag kommer fra nedre lag, og har derfor sannsynligvis $-u'$ i forhold til hastigheten i øvre lag.]

Følg Brandts argumentasjon:

$$\begin{aligned} \bar{u}' &\sim \bar{v}' \text{ og av samme størrelsesorden} \\ |\bar{u}'| &= \tau \frac{du}{dy} \quad (\text{Taylor/Maclaurin}) \end{aligned}$$

⇒

$$\tau = -\rho \bar{u}' \bar{v}' = \rho l^2 \left(\frac{du}{dy} \right)^2$$

en del matematisk "jeks" på venen hit!
Men vi skal se at det leder til merkverdig
gyldige resultater!

Noter her at:

Liberinga bestemmer blandingslengden
uttrykt ved måltære storrelser.

størke ord (side 266 nederst / side 267 øverst) :

The concept of a boundary layer within which viscosity is important, and outside of which friction is unimportant and we can consider the fluid to be ideal, originated in 1904 with Ludwig Prandtl (1875–1953), a German engineering professor. Perhaps the single most significant contribution to fluid mechanics, this concept is particularly important with turbulent flow; we will discuss it further in Secs. 8.10–8.12 and Chap. 9.

Tema for neste avsnitt!